

MITEN KAPITALISTIT PELOTTELEVAT KANSAA?

„Finansovaja Gazeta” kirjoittaa toukokuun 17 pnä pääkirjoituksessaan:

„Kaikkien niin kovin toivoma ja odottama poliittinen kumous on muuttumassa sellaiseksi sosiaaliseksi vallankumoukseksi, jollaista ei ole ollut vielä missään. Vapaassa maassa laillinen ja luonnollinen „luokkataistelu” on meillä saavuttanut luokkasodan luonteen. Uhkaa finanssi-vararikko. Romahdus teollisuuden alalla on kiertämätön...

Poliittisen vallankumouksen suorittamista varten riitti se, että Nikolai II pakotettiin luopumaan valtaistuimesta ja vangittiin kymmenkunta hänen ministeriään. Se voitiin tehdä helposti yhdessä päivässä. Mutta sosiaalisen vallankumouksen suorittamista varten on kymmenet miljoonat kansalaiset saatava luopumaan kaikista omistusoikeuksistaan ja vangittava kaikki ei-sosialistit. Tätä ei voida tehdä vuosikymmenisäkään”.

Se ei ole totta, hyvät kansalaiset, se on huutava valhe! Te haluatte nimittää „sosiaaliseksi vallankumoukseksi” teollisuuden *valvonnan* siirtämistä työläisten huostaan. Te teette siinä kolme hirmuvirhettä:

Ensinnäkin myös helmikuun 27 päivän vallankumous oli sosiaalinen vallankumous. Jokainen poliittinen kumous, ellei se ole hallitusklikin vaihdos, on sosiaalinen vallankumous,— kysymys on vain siitä, *minkä luokan* sosiaalinen vallankumous se on. Vuoden 1917 helmikuun 27 päivän vallankumous siirsi vallan Nikolai II johtamilta maaorjanomistajatilanneroilta porvaristolle. Se oli *porvariston* sosiaalinen vallankumous.

Käyttämällä jäykkää ja tieteellisesti virheellistä terminologiaa, sotkemalla toisiinsa „sosiaalisen” ja „sosialistisen” vallankumouksen „Finansovaja Gazeta” haluaa *salata* kansalta sen ilmeisen tosiasian, että työläiset ja talonpojat

eivät voi tyytyä pelkästään siihen, että porvaristo on anastanut vallan.

Herrat kapitalistit ovat vaiti tästä yksinkertaisesta ja selvästä tosiasiaista pettäen itseään sekä kansaa.

Toiseksi, sellaiseksi, „jollaista ei ole ollut vielä missään”, pitää nimittää myös vuosien 1914—1917 imperialistista suursotaa. „Missään ei ole ollut vielä” tällaista rappio-tilaa, näin hirveitä kauhuja, tällaisia onnettomuuksia, tällaista *kaiken kulttuurin romahdusta*. Ei niiden tai näiden kärsimättömyys, niiden tai näiden harjoittama propaganda, vaan objektiiviset olot ja tämä kaiken kulttuurin ennennäkemätön romahdus pakottavat siirtymään tuotannon ja jakelun, pankkien, tehtaiden y.m. valvontaan.

Muussa tapauksessa tuhoutuu kiertämättömästi vähääkään liioittelematta sanoen kymmeniä miljoonia ihmisiä.

Kun vallitsee helmikuun 27 päivän „poliittisen kumouksen” luoma vapaus, kun ovat olemassa työläisten, talonpoikain y.m. edustajain Neuvostot, *ei* tällainen valvonta *ole mahdollista* muuten kuin siten, että työläiset ja talonpojat ovat siinä vallitsevina, että väestön vähemmistö alistuu enemmistön tahtoon. Raivostuttakoon se teitä kuinka hyvänsä, mutta sille ei mahda mitään.

Kolmanneksi — ja tämä on tärkeintä — sosialistisenkaan vallankumouksen suorittamista varten *ei ole* lainkaan tarpeen, että „kymmenet miljoonat kansalaiset luopuvat kaikista omistusoikeuksistaan”. Sosialismiakaan varten (pankkien ja tehtaiden valvonta *ei ole vielä* sosialismia) ei tarvita mitään sellaista.

Tuo on mitä pahinta sosialismin parjaamista. Ei yksikään sosialisti ole milloinkaan ehdottanut „kymmenien miljoonien”, t.s. pienten ja keskivarakkaiden talonpoikien omaisuuden poisottoa (=sitä, että heidät on „saatava luopumaan kaikista omistusoikeuksistaan”).

Ei mitään sen tapaistakaan!

Kaikki sosialistit ovat aina kumonnettuollaiset perättömät puheet.

Socialistit haluavat saada *vain* tilanherrat ja kapitalistit „luopumaan”. Jotta voitaisiin antaa murskaava isku sille pilkanteolle, jota esim. hiilikaivosten omistajat harjoittavat kansaa kohtaan saattamalla tuotannon sekasortoon ja turmelemalla sitä, on saatava vain *muutama sata*, korkeintaan tuhat, pari tuhatta miljonääriä — pankkipösoä sekä

kauppa- ja teollisuuskihoa — „luopumaan” omaisuudestaan.

Se riittää aivan hyvin pääoman vastarinnan murtamiseksi. *Eikä edes tältäkkään rikkaiden pikkuryhmältä tarvitse riistää „kaikkia” omistusoikeuksia; voidaan säilyttää heidän omistusoikeutensa moniin kulutustarvikkeisiin sekä tiettyyn, vaatimattomaan tuloonkin.*

Muutamien satojen miljonäärien vastarinnan murtaminen onkin ainoa tehtävämme. Tällä ja vain tällä ehdolla *voidaan* pelastua romahdukselta.

„Pravda” № 61, kesäkuun 1
(toukokuun 19) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
